

FJORTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 10 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

1 Mos 28:10–22

Jakob begav sig från Beer-Seba på väg till Haran. Och han kom då till den heliga platsen och stannade där över natten, ty solen hade gått ned. Och han tog en av stenarna på platsen för att ha den till huvudgärd och lade sig att sova där. Då hade han en dröm. Han såg en stege vara rest på jorden, och dess övre ända räckte upp till himmelen, och Guds änglar steg upp och ned på den. Och se, Herren stod framför honom och sade: »Jag är Herren, Abrahams, din faders, Gud och Isaks Gud. Det land där du ligger skall jag ge åt dig och din säd. Och din säd skall bli som stoftet på jorden, och du skall utbreda dig åt väster och öster och norr och söder, och alla släkter på jorden skall bli välsignade i dig och i din säd. Och se, jag är med dig och skall bevara dig, vart du än går, och jag skall föra dig tillbaka till detta land. Ty jag skall inte överge dig, till dess jag har gjort vad jag har lovat dig.«

När Jakob vaknade upp ur sömnen, sade han: »Herren är sannerligen på denna plats, och jag visste det inte!« Och han greps av fruktan och sade: »Detta måste vara en helig plats. Här bor förvisso Gud, och här är himmelens port.«

Och tidigt på morgonen steg Jakob upp och tog stenen som han hade haft till huvudgärd och reste den till en stod och göt olja ovanpå den. Och han gav den platsen namnet Betel. Förut hade staden hetat Lus. Och Jakob gav ett löfte och sade: »Om Gud är med mig och bevarar mig under den resa som jag nu gör och ger mig bröd att äta och kläder att klä mig med, så att jag kommer i frid tillbaka till min faders hus, då skall Herren vara min Gud. Och denna sten som jag har rest till en stod skall bli ett Guds hus, och av allt vad du ger mig skall jag ge dig tionde.«

Responsoriepsalm

Ps 91:1–4, 14–15ab (R. jfr 2b)

R. Herre, min Gud, jag förtröstar på dig.

Den som sitter under den Högstes beskydd
och vilar under den Allsmäktiges skugga,
han säger: »I Herren har jag min tillflykt och min borg,
min Gud, på vilken jag förtröstar.« R.
Ja, han skall rädda dig från fågelfångarens snara
och från pesten, som fördärvar.
Med sina fjädrar skall han betäcka dig,
och under hans vingar skall du finna tillflykt. R.

»Han håller sig intill mig, därför skall jag befria honom.
Jag skall beskydda honom,
därför att han känner mitt namn.
Han åkallar mig, och jag skall svara honom.

Jag är med honom i nöden.« R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

1 Mos 28:10–22

Jakob lämnade Béer Shéva och tog vägen mot Harran. Han kom fram till en plats där han stannade för natten, eftersom solen hade gått ner. Han tog en av stenarna på platsen för att ha den vid huvudgården. Sedan lade han sig att sova där.

I drömmen såg han en trappa som ledde från jorden ända upp till himlen, och Guds änglar gick upp och ner för den. Och Herren stod framför honom och sade: "Jag är Herren, din fader Abrahams Gud och Isaks Gud. Marken som du ligger på skall jag ge åt dig och dina ättlingar. De skall bli som stoftkornen på jorden, och du skall utbreda dig åt väster och öster, åt norr och söder, och alla folk på jorden skall önska sig den välsignelse som du och dina ättlingar har fått. Och jag skall vara med dig och skydda dig vart du än går; jag skall föra dig tillbaka till detta land. Jag kommer inte att överge dig, jag skall fullgöra det som jag har lovat dig."

Jakob vaknade upp ur sömnen. "Sannerligen", sade han, "Herren är på denna plats, och jag visste det inte!" Och han greps av bävan och sade: "Detta är en plats som väcker bävan, det måste vara Guds boning, här är himlens port." Tidigt nästa morgon tog Jakob stenen som han haft vid huvudgården och reste den som en stod och göt olja över den. Han kallade platsen Betel; tidigare hette staden Lus.

Jakob avgav ett löfte: "Om Gud är med mig och skyddar mig på denna min färd och ger mig mat att äta och kläder att klä mig med, så att jag kommer välbehållen hem igen, då skall Herren vara min Gud, och stenen som jag har rest som en stod skall bli en Guds boning. Och av allt du låter mig få skall jag ge dig tionde."

Responsoriepsalm

Ps 91:1–4, 14–15ab (R. jfr 2b)

R. Min Gud, jag förtröstar på dig.

Den som sitter under den Högstes beskydd
och vilar under den Allsmäktiges skugga,
han säger: "I Herren har jag min tillflykt och min borg,
min Gud, på vilken jag förtröstar." R.

Ja, han skall rädda dig från fågelfångarens snara
och från pesten, som fördärvar.
Med sina fjädrar skall han täcka dig,
under hans vingar skall du finna tillflykt,
hans trofasthet är sköld och skärm. R.

Han håller sig intill mig, därför skall jag befria honom,
jag skall beskydda honom, därför att han känner mitt namn.
Han åkallar mig, och jag skall svara honom,
jag är med honom i nöden. R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangeliet.

Evangelium

Matt 9:18–26

Vid den tiden då Jesus talade till folket, kom en synagogföreståndare och föll ner för honom och sade: »Min dotter har just dött, men kom och lägg din hand på henne, så får hon liv igen.« Då reste sig Jesus och gick med honom, och lärjungarna följde efter. Men en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år kom bakifrån och rörde vid tofsen på hans mantel, eftersom hon tänkte: »Får jag bara röra vid hans kläder så blir jag hjälpt.« Jesus vände sig om och fick se henne och sade: »Var inte orolig, min dotter. Din tro har hjälpt dig.« Och från det ögonblicket var hon frisk. När Jesus kom hem till föreståndaren och mötte flöjtblåsarna och den klagande hopen, sade han: »Gå härifrån. Flickan är inte död, hon sover.« Då skrattade de åt honom. Men när folket hade motats bort, gick han in och tog flickans hand, och hon steg upp. Ryktet om vad som hade hänt spred sig i hela den trakten.

TISDAG DEN 11 JULI

S:T BENEDICTUS AV NURSIA

Fest

Läsning

Ords 2:1–9

Min son, om du tar emot mina ord
och gömmer mina bud inom dig,
så att du låter ditt öra lyssna till visheten
och böjer ditt hjärta till klokheden,
ja, om du ropar efter förståndet
och höjer din röst för att kalla på klokheden,
om du söker efter henne som efter silver
och letar efter henne som efter en skatt,
då skall du förstå Herrens fruktan,
och Guds kunskap skall du då finna.
Ty Herren är den som ger vishet,
från hans mun kommer kunskap och förstånd.
Åt de redliga förvarar han sällhet,
han är en sköld för dem som vandrar i ostrafflighet,
ty han beskyddar det rättas stigar,
och sina frommas väg bevarar han.
Då skall du förstå rättfärdighet och rätt och redlighet,

ja, det godas alla vägar.

Responsoriepsalm

Ps 34:2-11 (R. 2a el. 9a)

R. Jag vill lova Herren alltid.
eller: Smaka och se att Herren är god.

Jag vill lova Herren alltid,
hans pris skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och ur all min förskräckelse räddade han mig. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd,
och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom
och frälste honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel slår sitt läger
omkring dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att Herren är god.
Salig den man som tar sin tillflykt till honom. R.

Frukta Herren, ni hans heliga,
ty de som fruktar honom lider ingen brist.
Unga lejon lider nöd och hungrar,
men de som söker Herren har inte brist på något gott. R.

Halleluja

Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden:
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Matt 19:27-29

Vid den tiden sade Petrus till Jesus: »Vi har ju lämnat allt och följt dig. Hur blir det då för oss?« Jesus svarade: »Sannerligen, vid världens återfödelse, när Människosonen sätter sig på härlighetens tron, skall också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar. Var och en som för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller åkrar skall få hundrafalt igen och ärva evigt liv.«

ONSDAG DEN 12 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

1 Mos 41:55–57; 42:5–7a, 17–24a

Hela Egyptens land började hungra och folket ropade till farao efter bröd, då sade farao till alla egyptier: »Gå till Josef, och gör vad han säger er.« När nu alltså hungersnöd var över hela landet, öppnade Josef alla förrådshus och sålde säd åt egyptierna. Men hungersnöden blev allt större i Egyptens land. Och från alla länder kom man till Josef i Egypten för att köpa säd, ty hungersnöden blev allt större i alla länder.

Så kom då, bland de andra, också Israels söner för att köpa säd. Ty hungersnöd rådde i Kanaans land. Och Josef var den som hade att befälla i landet. Det var han som sålde säd åt allt folket i landet. Då nu Josefs bröder kom dit, föll de ned till jorden på sitt ansikte inför honom. När då Josef fick se sina bröder, kände han igen dem. Han lät hålla dem allesammans i fängelse under tre dagar.

Men på tredje dagen sade Josef till dem: »Om ni vill leva, så gör på detta sätt, ty jag fruktar Gud: Är ni redliga män, så må en av er, ni bröder, stanna som fånge i huset där ni har suttit fängslade. Men ni andra må fara er väg och föra hem med er den säd som ni har köpt till hjälp mot hungersnöden hemma hos er. För sedan er yngste broder hit till mig. Om så era ord visar sig vara sanna, skall ni slippa att dö.«

Och de måste göra så. Men de sade till varandra: »Förvisso har vi dragit skuld över oss genom det som vi gjorde mot vår broder. Ty vi såg hans själs ångest, när han bad oss om förbarmande, och vi ville ändå inte lyssna till honom. Därför har vi själva kommit i denna ångest.«

Ruben svarade dem: »Sade jag inte till er: 'Förbryt er inte mot gossen'? Men ni lyssnade inte till mig. Se, därför utkrävs nu hans blod.« Men de visste inte att Josef förstod detta, ty han talade med dem genom tolk. Och han vände sig bort från dem och grät.

Responsoriepsalm

Ps 33:2–3, 10–11, 18–19 (R. 22)

R. Må din nåd vara över oss, såsom vi hoppas på dig.

Tacka Herren till lyrans klang,
lovsjung honom till tiosträngad harpa.
Sjung en ny sång till hans ära,
spela skönt med jubelklang. R.

Herren gjorde hedningarnas råd om intet,
han lät folkens planer komma på skam.
Men Herrens råd består för evigt,
hans planer från släkte till släkte. R.

Herrens öga är vänt till dem som fruktar honom,
till dem som hoppas på hans nåd.
Han vill rädda dem från döden
och behålla dem vid liv i hungertid. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

1 Mos 41:55–57; 42:5–7a, 17–24a

När man började känna av hungersnöden över hela Egypten och folket ropade till farao efter bröd svarade han: "Gå till Josef och gör som han säger." Då nu hungersnöden hade drabbat hela landet öppnade Josef alla spannmålsförråden och sålde säd till egypterna, eftersom hungersnöden var svår i Egypten. Och från hela jorden kom man till Egypten för att köpa säd av Josef, ty det var svår hungersnöd överallt.

Bland alla andra som kom för att köpa säd kom också Israels söner, ty hungersnöden hade drabbat Kanaan. Josef var den som hade makten i Egypten, det var han som sålde säd till alla i landet, och därför kom nu Josefs bröder och bugade sig till jorden för honom. När Josef fick se sina bröder kände han igen dem, men han gav sig inte till känna för dem. Sedan satte han dem alla i häkte i tre dagar.

Den tredje dagen sade Josef till dem: "Om ni gör som jag säger skall ni få leva – jag fruktar Gud. Nu skall vi se om ni är hederliga: en av er får stanna kvar i häktet, och ni andra får ge er av med säd till era svältande familjer. Sedan tar ni med er yngste bror till mig. Det blir beviset för att ni har talat sanning, och då slipper ni dö." Och så måste de göra. Men bröderna sade till varandra: "Detta är straffet för det vi gjorde mot vår bror. Vi såg hur förtvivlad han var, han bad om förbarmande, men vi lyssnade inte på honom. Därför har vi nu själva drabbats av denna olycka." Ruben svarade dem: "Jag sade ju att ni inte skulle göra pojken illa. Men ni ville inte höra på, och nu kommer vedergällningen för hans blod." De visste inte att Josef förstod vad de sade, eftersom han hade talat med dem genom tolk. Nu vände han sig bort och gick ut och grät.

Responsoriepsalm

Ps 33:2–3, 10–11, 18–19 (R. jfr 22)

R. Må din nåd, Herre, vila över oss.

Tacka Herren till lyrans klang,
lovsjung honom till tiosträngad harpa.
Sjung en ny sång till hans ära,
spela skönt med jubelklang. R.

Herren gjorde hedningarnas råd om intet,
han lät folkens planer komma på skam.
Men Herrens råd består för evigt,
hans hjärtas tankar från släkte till släkte. R.
Herrens öga är vänt till dem som fruktar honom,

till dem som hoppas på hans nåd.
Han vill rädda dem från döden
och behålla dem vid liv i hungertid. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Matt 10:1-7

Vid den tiden kallade Jesus till sig sina tolv lärjungar och gav dem makt över orena andar, så att de kunde driva ut dem och bota alla slags sjukdomar och krämpor. Detta är namnen på de tolv apostlarna: först Simon, som kallas Petrus, vidare hans bror Andreas, Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes, Filippos och Bartolomaios, Tomas och tullindrivaren Matteus, Jakob, Alfaios son, och Taddaios, Simon Kananaios och Judas Iskariot, han som förrådde honom.

Dessa tolv sände Jesus ut, och han befallde dem: »Ta inte vägen till hedningarna och gå inte in i någon samarisk stad. Gå i stället till de förlorade fåren i Israels folk. Förkunna på er väg att himmelriket är nära.«

TORSDAG DEN 13 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

1 Mos 44:18-21, 23b-29; 45:1-5

Juda trädde fram till Josef och sade: »Hör mig, herre. Låt din tjänare tala ett ord inför min herre, och må din vrede inte väckas mot din tjänare. Ty du är som farao. Min herre frågade sina tjänare och sade: 'Har ni er fader eller någon broder ännu därhemma?' Och vi svarade min herre: 'Vi har en åldrig fader och en son till honom, en som är född på hans ålderdom och ännu är ung. Men en broder till denne är död, så att han ensam är kvar efter sin moder, och hans fader har honom kär.' Då sade du till dina tjänare: 'För honom hitned till mig, så att jag kan låta mitt öga vila på honom. Om er yngste broder inte följer med hitned, så får ni inte mer komma inför mitt ansikte.'

När vi därefter hade kommit hem till din tjänare, min fader, berättade vi för honom vad min herre hade sagt. Och när sedan vår fader sade: 'Far tillbaka och köp litet säd till föda åt oss', svarade vi: 'Vi kan inte fara ditned. Endast på det villkoret vill vi fara, att vår yngste broder följer med oss. Ty vi får inte komma inför mannens ansikte, om vår yngste broder inte är med oss.' Men din tjänare, min fader, sade till oss: 'Ni vet själva att min hustru har fött åt mig två söner, och den ene gick bort ifrån mig, och jag sade: Förvisso är han ihjälripen. Och jag har inte sett honom sedan den tiden. Om ni nu tar också denne ifrån mig och någon olycka händer honom, så skall ni bringa mina grå hår med jämmer ned i dödsriket.'

Då kunde Josef inte längre behärska sig inför alla dem som stod omkring honom. Han ropade: »Må alla gå ut härifrån.« Och ingen fick stanna inne hos Josef, när han gav sig till känna för sina bröder. Och han brast ut i högljudd gråt, så att

egyptierna hörde det. Också faraos husfolk hörde det. Och Josef sade till sina bröder: »Jag är Josef. Lever min fader ännu?» Men hans bröder kunde inte svara honom, så förskräckta blev de för honom. Då sade Josef till sina bröder: »Kom hit fram till mig.« Och när de kom fram, sade han: »Jag är Josef, er broder, som ni sålde till Egypten. Men var nu inte bedrövade och gräm er inte över att ni har sålt mig hit. Ty för att bevara människors liv har Gud sänt mig hit före er.«

Responsoriepsalm

Ps 105:16–21 (R. 5a)

R. Tänk på de underbara gärningar Herren har gjort
eller: Halleluja.

Gud befallde hungersnöd att komma över landet
och fördärvade alla deras brödförråd,
men han sände Josef före dem
och lät honom bli såld till träl. R.

Man slog hans fötter i bojor,
han fick ligga fjättrad i järn,
till den tid då det han sagt blev uppfyllt
och Herrens ord bevisade hans oskuld. R.

Då sände konungen och lät släppa honom lös,
folkens härskare gav honom fri.
Han satte honom till herre över sitt hus,
till att förvalta all hans egendom. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

1 Mos 44:18–21, 23b–29; 45:1–5

Juda vände sig till Josef och sade: ”Lyssna på mig, herre. Låt mig få säga ett ord, och bli inte vred på din tjänare, du som är faraos like.

Du frågade oss, herre, om vi hade far eller bror. Vi svarade dig, herre: Vi har vår gamle far, och han har en son, en ung pojke som han har fått på gamla dagar. Pojkens bror är död. Därför är han ensam kvar efter sin mor, och han är sin fars älsklingsson. – Då befallde du oss att föra honom hit till dig, så att du fick se honom. Om inte vår yngste bror följde med oss hit skulle vi aldrig mer få visa oss för dig. Så kom vi hem till vår far, din tjänare, och berättade för honom vad du sagt.

När sedan vår far sade åt oss att fara tillbaka och köpa litet brödsäd svarade vi: Det kan vi inte. Bara om vår yngste bror följer med oss kan vi fara. Vi får inte visa oss för mannen om inte vår yngste bror är med. Då sade vår far: Ni vet ju att min hustru födde mig två söner. Den ene försvann ifrån mig, och jag förstod att han var ihjälriven. Jag har inte sett honom mer. Om ni tar också den här sonen ifrån mig och det händer honom en olycka, så driver ni er gamle far med smärta ner i dödsriket.”

Nu kunde Josef inte längre behärska sina känslor inför hovmännen. "Låt alla gå ut härifrån", ropade han, och ingen av dem var kvar hos honom då han gav sig till känna för sina bröder. Och Josef brast i gråt. Han grät så högt att egypterna hörde det, och faraos hov fick veta vad som hänt. Josef sade till sina bröder: "Jag är Josef. Lever min far?" Hans bröder kunde inte svara honom, så förskräckta blev de. Då sade Josef till bröderna: "Kom fram hit." De gick fram till honom, och Josef sade: "Jag är Josef, er bror, som ni sålde till Egypten. Men var inte bedrövade för att ni sålde mig hit och förebrå er ingenting. Det var för att rädda liv som Gud skickade mig hit före er."

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 105:16–21 (R. 5a)

R. Tänk på de underbara gärningar han gjort eller Halleluja.

Han befallde hungersnöd att komma över landet
och fördärvade alla deras brödförråd,
men han hade sänt Josef före dem
och låtit honom bli såld till träl. R.

Man slog hans fötter i bojor,
han fick ligga fjättrad i järn,
till den tid då det han sagt blev uppfyllt
och Herrens ord bevisade hans oskuld. R.

Då lät kungen släppa honom lös,
folkens härskare gav honom fri.
Han satte honom till herre över sitt hus,
till att förvalta all hans egendom. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Matt 10:7–15

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Förkunna på er väg att himmelriket är nära. Bota sjuka, väck upp döda, gör spetälska rena och driv ut demoner; ge som gåva vad ni har fått som gåva. Skaffa inte guld eller silver eller koppar att ha i bältet, ingen påse för färdens, inte mer än en enda skjorta, inga sandaler och ingen stav. Ty arbetaren är värd sin mat. I varje stad eller by ni kommer till skall ni ta reda på vem som är värdig där och stanna hos honom tills ni skall vidare. Stig in i huset med en fridshälsning, och om huset är värdigt, skall det få den frid ni önskar det. Men om det inte är värdigt, skall den friden vända tillbaka till er. Om man inte tar emot er eller lyssnar till era ord, så lämna det huset eller den staden och skaka bort dess

damm från era fötter. Sannerligen, det skall bli lindrigare på domens dag för Sodoms och Gomorras land än för en sådan stad.«

FREDAG DEN 14 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

1 Mos 46:1-7, 28-30

Israel bröt upp med allt som tillhörde honom. Och när han kom till Beer-Seba, offrade han slaktoffer åt sin fader Isaks Gud. Och Gud talade till Israel i en syn om natten. Han sade: »Jakob! Jakob!« Han svarade: »Här är jag.«

Då sade han: »Jag är Gud, din faders Gud. Frukta inte för att dra ned till Egypten, ty där skall jag göra dig till ett stort folk. Jag skall själv dra ned med dig till Egypten, jag skall också föra dig åter upp därifrån. Och Josefs hand skall tillsluta dina ögon.«

Och Jakob bröt upp från Beer-Seba. Och Israels söner satte sin fader Jakob och sina späda barn och sina hustrur på vagnarna som farao hade sänt för att hämta honom. Och de tog sin boskap och de ägodelar som de hade förvärvat i Kanaans land och kom så till Egypten, Jakob och alla hans avkomlingar med honom. Sina söner och sonsöner, sina döttrar och sondöttrar, alla sina avkomlingar, förde han med sig till Egypten.

Israel sände Juda framför sig till Josef, för att denne skulle visa honom vägen till Gosen. Så kom de till landet Gosen. Och Josef lät spänna för sin vagn och for upp till Gosen för att möta sin fader Israel. Och när han kom fram till honom, föll han honom om halsen och grät länge vid hans hals. Och Israel sade till Josef: »Nu vill jag gärna dö, sedan jag har sett ditt ansikte och sett att du ännu lever.«

Responsoriepsalm

Ps 37:3-4, 18-19, 27-28, 39-40 (R. 39a)

R. Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren.

Förtrösta på Herren, och gör det goda,
bo kvar i landet och bevisa trohet,
och ha din lust i Herren
då skall han ge dig vad ditt hjärta begär. R.

Herren känner de frommas dagar,
deras arvslott skall bestå för evigt.
De skall inte komma på skam i den onda tiden,
i hungerns dagar skall de bli mättade. R.

Vänd dig bort från det som är ont, och gör det goda,
så skall du få bo kvar för alltid.
Ty Herren älskar det rätta
och överger inte sina fromma.

Evigt blir de bevarade,
men de gudlösas avkomma blir utrotad. R.

Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren,
han är deras värn i tider av nöd.
Herren hjälper dem och befriar dem,
han befriar dem från de gudlösa och räddar dem,
ty de tar sin tillflykt till honom. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

1 Mos 46:1-7, 28-30

Israel bröt nu upp med allt han ägde och kom till Béer Shéva. Där offrade han slaktoffer åt sin far Isaks Gud. I en uppenbarelse om natten talade Gud till Israel: "Jakob, Jakob!" Han svarade: "Här är jag." Och Gud sade: "Jag är Gud, din fars Gud. Var inte rädd att fara till Egypten, ty där skall jag göra dig till ett stort folk. Jag skall själv fara till Egypten tillsammans med dig, och jag skall själv föra dig därifrån. Och Josef skall bli den som sluter dina ögon." Så lämnade Jakob Béer Shéva.

Israels söner lät sin far Jakob och sina barn och kvinnor stiga upp i vagnarna som farao hade skickat för att hämta honom. De tog med sig sin boskap och ägodelarna de hade förvärvat i Kanaan, och så kom de till Egypten, Jakob och hela hans släkt. Sina söner och sonsöner, sina döttrar och sondöttrar, ja, hela sin släkt förde han med sig till Egypten.

Israel hade skickat Juda i förväg till Josef, för att få reda på vägen till Goshen. När de kom fram dit lät Josef spänna för sin vagn och åkte till Goshen för att möta sin far Israel. När han nu stod inför honom föll han honom om halsen och grät länge. Och Israel sade till Josef: "Nu kan jag dö, nu har jag sett dig och vet att du lever."

Responsoriepsalm

Ps 37:3-4, 18-19, 27-28, 39-40 (R. 39a)

R. Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren.

Förtrösta på Herren, och gör det goda,
bo kvar i landet och bevisa trohet,
och ha din lust i Herren
- då skall han ge dig vad ditt hjärta begär. R.

Herren känner de frommas dagar,
deras arvslott skall bestå för evigt.
De skall inte komma på skam i den onda tiden,
i hungerns dagar skall de bli mättade. R.

Vänd dig bort från det som är ont, och gör det goda,
så skall du få bo kvar för alltid.

Ty Herren älskar det rätta
och överger inte sina fromma.
Evigt blir de bevarade,
men de gudlösas avkomma blir utrotad. R.

Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren,
han är deras värn i tider av nöd.
Herren hjälper dem och befriar dem,
han befriar dem från de gudlösa och räddar dem,
ty de tar sin tillflykt till honom. R.

Halleluja

Joh 16:13a; 14:26d

V. När sanningens Ande kommer,
skall han vägleda er med hela sanningen;
och påminna er om allt som jag har sagt er.

Evangelium

Matt 10:16–23

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Jag skickar er som får in bland vargar. Var därför kloka som ormar och oskyldiga som duvor. Akta er för människorna. De skall utlämna er åt domstolar, och de skall piska er i sina synagogor. Och ni kommer att ställas inför ståthållare och kungar för min skull och stå som vittnen inför dem och hedningarna. Men när man utlämnar er, bekymra er då inte för hur ni skall tala eller vad ni skall säga. Ty i det ögonblicket kommer det ni skall säga att läggas i er mun, och det är inte ni som talar, utan er faders ande talar genom er. Broder skall skicka broder i döden, och en far sitt barn. Barn skall göra uppror mot sina föräldrar och bringa dem om livet. Ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut till slutet skall bli räddad. Om man förföljer er i den ena staden, så fly till nästa. Sannerligen, ni hinner inte till alla städer i Israel förrän Människosonen kommer.«

LÖRDAG DEN 15 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

1 Mos 49:29–33; 50:15–26a

Jakob befallde sina söner och sade till dem: »Jag skall nu samlas till mitt folk. Begrav mig bredvid mina fäder, i grottan på hetiten Efrons åker, i den grotta som ligger på åkern i Makpela, mitt emot Mamre, i Kanaans land, den åker som Abraham köpte till egen grav av hetiten Efron, där de har begravt Abraham och hans hustru Sara, där de också har begravt Isak och hans hustru Rebecka, och där jag själv har begravt Lea, på den åkern som tillsammans med grottan där köptes av Hets barn.« När Jakob hade gett sina söner denna befallning, drog han sina fötter upp i sängen. Och han gav upp andan och blev samlad till sina fäder.

Men när Josefs bröder såg att deras fader var död, tänkte de: »Kanhända skall Josef nu bli hatisk mot oss och vedergälla oss allt det onda som vi har gjort mot honom.« Därför sände de bud till Josef och lät säga: »Din fader befallde oss så före sin död: 'Så skall ni säga till Josef: Käre, förlåt dina bröder vad de har brutit och syndat, genom att de har handlat så illa mot dig.' Förlåt alltså nu din faders Guds tjänare vad de har brutit.« Och Josef grät, när de lät säga detta till honom. Sedan kom också hans bröder själva och föll ned för honom och sade: »Se, vi vill vara tjänare åt dig.«

Men Josef sade till dem: »Frukta inte. Håller ni då mig för Gud? Ni tänkte ont mot mig, men Gud har tänkt det till godo för att låta det ske som nu har skett och så behålla mycket folk vid liv. Frukta därför inte nu. Jag skall försörja er och era kvinnor och barn.« Och han tröstade dem och talade vänligt med dem.

Och Josef bodde kvar i Egypten med sin faders hus. Och Josef blev 110 år gammal. Och Josef fick se Efraims barn till tredje led. Också av Makir, Manasses son, föddes barn i Josefs sköte. Och Josef sade till sina bröder: »Jag dör, men Gud skall förvisso se till er, och föra er upp från detta land till det land som han med ed har lovat åt Abraham, Isak och Jakob.« Och Josef tog en ed av Israels barn och sade: »När nu Gud ser till er, för då mina ben härifrån.« Och Josef dog, när han var 110 år gammal.

Responsoriepsalm

Ps 105:1–4, 6–7 (R. jfr Ps 69:33)

R. Sök efter Herren och era hjärtan skall leva.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Sjung och spela till hans ära,
förkunna alla hans under. R.

Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat.
Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt. R.
Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt.
Han är Herren, vår Gud.
Över hela jorden går hans domar. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

1 Mos 49:29–33; 50:15–26a

Jakob befallde sina söner: "När jag nu förenas med mina fäder skall ni begrava mig hos dem i grottan på hettiten Efrons fält, grottan på fältet i Makpéla utanför Mamre i Kanaan, det fält som Abraham köpte som gravplats av hettiten Efron. Där begravdes

Abraham och hans hustru Sara, där begravdes Isak och hans hustru Rebecka, och där begravde jag Lea." – Fältet med grottan förvärvades från hettiterna.

När Jakob hade sagt detta till sina söner drog han upp fötterna i sängen. Så dog han och förenades med sina fäder.

När han dött och Josefs bröder tänkte på att deras far var borta sade de: "Kanske Josef hyser agg till oss och vill ge igen för allt ont vi har gjort honom." Därför skickade de bud till Josef och lät säga: "Innan han dog bad din far att vi skulle säga till dig: 'Vi ber dig förlåta oss, dina bröder, vår synd och skuld. Vi har gjort dig mycket ont.' Så förlåt oss, din fars Guds tjänare, den synd vi har begått!" Vid dessa ord brast Josef i gråt. Sedan kom också bröderna själva och föll ner inför honom och sade: "Vi är dina slavar." Men Josef sade till dem: "Var inte rädda. Jag är ju inte Gud! Ni ville mig ont, men Gud har vänt det till något gott. Han ville göra det som nu har skett och därigenom bevara många människor vid liv. Var inte rädda, jag skall sörja för er och era barn." Så talade han lugnande och uppmuntrande till dem.

Josef bodde kvar i Egypten tillsammans med sin släkt, och han levde i 110 år. På Efraims sida fick han se barn i tredje led, och barn till Manásses son Makír kunde han uppta som sina. Josef sade till sina fränder: "Jag skall snart dö, men Gud kommer att ta sig an er och föra er från detta land upp till det land som han med ed har lovat Abraham, Isak och Jakob." Sedan tog han en ed av Israels ättlingar och sade: "Gud kommer att ta sig an er, och då skall ni föra mina ben härifrån." Så dog Josef i en ålder av 110 år, och han blev balsamerad och lagd i en kista i Egypten. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 105:1-4, 6-7 (R. jfr Ps 69:33)

R. Sök Herren, och era hjärtan skall leva.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Sjung och spela till hans ära,
förkunna alla hans under. R.
Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat.
Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt. R.
Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt,
han är Herren, vår Gud,
över hela jorden når hans domar. R.

Halleluja

1 Pet 4:14

V. Saliga är ni om ni skymfas för Kristi namns skull,
ty Guds ande, vilar över er.

Evangelium

Matt 10:24-33

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Lärjungen är inte förmer än sin lärare och tjänaren inte förmer än sin herre. Lärjungen skall vara nöjd om han får det som sin lärare och tjänaren om han får det som sin herre. Om man har kallat husets herre för Beelsebul, kan då hans husfolk vänta sig något bättre?

Var alltså inte rädda för dem. Det finns ingenting gömt som inte skall komma i dagen och ingenting dolt som inte skall bli känt. Vad jag säger er i mörkret, det skall ni säga i dagsljuset, och vad jag viskar i ert öra, det skall ni ropa ut från taken. Var inte rädda för dem som kan döda kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan förgöra både själ och kropp i helvetet. Säljs inte två sparvar för en kopparslant? Men ingen av dem faller till marken utan att er fader vet om det. Och på er är till och med hårstråna räknade. Var alltså inte rädda: ni är mer värda än aldrig så många sparvar.

Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall jag kännas vid inför min fader i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen.«

FEMTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 16 JULI

Första läsningen

Jes 55:10–11

Så säger Herren:
Liksom regn och snö faller från himlen
och inte vänder tillbaka dit
utan vattnar jorden,
får den att grönska och bära frukt,
och ger säd att så och bröd att äta,
så är det med ordet som kommer från min mun:
det vänder inte fruktlöst tillbaka
utan gör det jag vill
och utför mitt uppdrag.

Responsoriepsalm

Ps 65:10–14 (R. jfr Joh 6:68c)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 644**. När den läses används följande text:*

R. Herre, du har det eviga livets ord.

Du tar dig an jorden och ger den regn,
du gör den bördig och rik.
Guds flod är full av vatten.

Du får säden att växa,
du sörjer för jorden. R.

Du vattnar åkerns fåror

och jämnar ut dess tiltor.
Med regnskurar gör du jorden mjuk,
du välsignar det som växer. R.

Du kröner året med goda gåvor,
där du går fram gror feta skördar.
Ödemarkens beten frodas,
höjderna klär sig i jubel. R.

Ängarna smyckas av fårhjordar
och dalarna höljer sig i säd.
Allt är jubel och sång. R.

Andra läsningen

Rom 8:18–23

Jag menar att våra lidanden i denna tid ingenting betyder mot den härlighet som skall uppenbaras och bli vår. Ty skapelsen väntar otåligt på att Guds söner skall uppenbaras. Allt skapat har lagts under tomhetens välde, inte av egen vilja utan på grund av honom som vållade det, men med hopp om att också skapelsen skall befrias ur sitt slaveri under förgängelsen och nå den frihet som Guds barn får när de förhärligas.

Vi vet att hela skapelsen ännu ropar som i födslovåndor. Och till och med vi, som har fått Anden som en första gåva, också vi ropar i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp.

Halleluja

V. Säden är Guds ord, den som sår är Kristus;
alla som finner honom får det eviga livet.

Evangelium

Matt 13:1–23

Vid den tiden gick Jesus hemifrån och satte sig vid sjön. Det samlades mycket folk omkring honom, och därför steg han i en båt och satt i den medan allt folket stod på stranden. Och han talade till dem med många liknelser: »En man gick ut för att så. När han sådde föll en del på väggkanten, och fåglarna kom och åt upp det. En del föll på de steniga ställena, där det inte fanns mycket jord, och det kom fort upp eftersom myllan var tunn. Men när solen steg sveddes det och vissnade bort eftersom det var utan rot. En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp och kvävde det. Men en del föll i den goda jorden och gav skörd, hundrafalt och sextiofalt och trettiofalt. Hör, du som har öron.«

Lärjungarna kom fram och frågade honom: »Varför talar du till dem i liknelser?« Han svarade dem: »Ni har fått gåvan att lära känna himmelrikets hemligheter, men det har inte de andra. Ty den som har, han skall få, och det i överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har. Därför talar jag till dem i liknelser, ty fast de ser, ser de inte, och fast de hör, hör de inte och förstår inte. Så uppfylls Jesajas profetia på dem: *Ni skall höra med era öron men*

ingenting förstå och se med era ögon men ändå ingenting uppfatta. Ty detta folks hjärta är förstockat. De är tröga att höra med sina öron och de tillsluter sina ögon, så att de inte kan se med sina ögon eller höra med sina öron eller förstå i sitt hjärta och omvända sig och bli botade av mig. Men saliga era ögon som ser och era öron som hör. Sannerligen, många profeter och rättfärdiga har längtat efter att få se det ni ser, men fick inte se det, och höra det ni hör, men fick inte höra det.

Så hör då vad som menas med liknelsen om mannen som sådde. Var gång någon hör ordet om riket utan att förstå, kommer den Onde och snappar bort det som har blivit sått i hans hjärta. Det är sådden på vägkanten. Sådden på de steniga ställena, det är den som hör ordet och genast tar emot det med glädje men inte har något rotfäste inom sig utan är flyktig; blir det lidande och förföljelse för ordets skull kommer han genast på fall. Sådden bland tistlarna, det är den som hör ordet, men världsliga bekymmer och rikedomens lockelser kväver ordet, så att han inte bär frukt. Men sådden i den goda jorden, det är den som hör ordet och förstår, och han bär frukt, hundrafalt och sextiofalt och trettiofalt.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Matt 13:1-9

Vid den tiden gick Jesus hemifrån och satte sig vid sjön. Det samlades mycket folk omkring honom, och därför steg han i en båt och satt i den medan allt folket stod på stranden. Och han talade till dem med många liknelser: »En man gick ut för att så. När han sådde föll en del på vägkanten, och fåglarna kom och åt upp det. En del föll på de steniga ställena, där det inte fanns mycket jord, och det kom fort upp eftersom myllan var tunn. Men när solen steg sveddes det och vissnade bort eftersom det var utan rot. En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp och kvävde det. Men en del föll i den goda jorden och gav skörd, hundrafalt och sextiofalt och trettiofalt. Hör, du som har öron.«